

Vakcinológiai Kerekasztal

Végvári vitézek az Akadémián

Március 19-én este 6 órakor debütált a HGYE által megrendezett Gyermekgyógyászati Továbbképző Akadémia. A Hotel Héliában családias légkörben, 50 házi gyermekorvos részvételével zajlott első alkalom a vártnál is jobban beváltotta a hozzá fűzött előzetes reményeinket. A házigazda, az ötletadó Kovács Ákos volt, aki a rá jellemző szakmai elhivatottsággal és precizitással szervezte meg és koordinálta az estet.

A téma, a védőoltások, bár megszokott és igazi gyermekgyógyászati „bestseller”, az elhangzott előadások tükrében mégis hallatlanul intenzív intellektuális élmény volt.

Az első előadást Kulcsár Andrea tartotta – a tőle megszokott világos és gyakorlatias stílusban – arról, hogyan illesszük a nem kötelező, ajánlott oltásokat a nemzeti oltási rendbe.

Igazi matematikai továbbképzésként éltük meg az öt követő Ferenci Tamás biostatistikus, „oltásblogger” prezentációját. A vakcináció gyakorló – de talán még a kutató orvosok számára is szokatlan és szinte egyáltalán nem ismert népegészségügyi aspektusait tárta elénk szellemes, élénk stílusban. Gyermekorvosok számára meglepőbbnél meglepőbb – statisztikailag egyébként teljesen evidens – megállapításokat tett például a varicella elleni vakcináció területén. Következtetéseinek egyik leglényegesebb

– a mi logikánk szerint elsöre meglepő eleme, hogy bizonyos vakcinák, például a varicella elleni oltás esetében bizonyos mértékű, de nem teljes átoltottság mellett a beoltott populáció javuló betegség mutatóival párhuzamosan a beoltatlanok morbiditási jellemzői a kezdeti állapothoz képest is romlanak. Ennek oka, hogy ők – a gyérülő vírucirkuláció miatt – a betegséget későbbi életkorban kapják meg, amikor a szövődmények kockázata már lényegesen nagyobb, mint kisebb gyermekkorban.

Lakos András előadásában a számunkra legérdekesebb, szintén kissé meglepő megállapításait az új MenB vakcina, a Bexsero oltással kapcsolatban tette. Az általa szemlézett irodalmi áttekintés alapján világszerte várakozással tekintenek a klinikai tapasztalatok összegzése elé.

Az est legmaradandóbb, emlékezetes és egyedi értékét az előadásokat követő diskuszió adta. Igazi vita volt, nem a megszokott, hanem az eredeti – szakmai hallgatóság számára ma már igen ritka klasszikus értelmében. Mivel az est két előadásában a Bexserora vonatkozóan két – ha nem is sarkosan, de egyértelműen

– ellentétes véleményt és ajánlást hallottunk, záporoztak a kérdések a gyakorlati konzekvenciákat illetően. Mit csináljunk mi, gyakorló orvosok? Milyen elveket kövessünk? Oltunk, vagy egyelőre várjunk? Mit mondjunk másnap a rendelőben? Hallottuk két autentikus szakember eltérő véleményét a témáról, akik egymással is folytatták ezt a vitát kérdéseink kapcsán. A hallgatóságba a tanácstalan katonák szelleme költözött, akik két generális egymásnak ellentmondó parancsainak próbálnak engedelmessé válni. Nem született konszenzus és mi – végvári vitézek – kissé nyugtalanul, de szellemben és élményekben sokkal gazdagabban zártuk az estet. Szünetet sem tartva este 9-kor csak a teremérlet lejárt okán hagytuk el az előadótermet.

Az első „Akadémiát” április 23-án és június 11-én az elsőhöz hasonló, érdekesítő előadások követték.

ZONDA IGOR

DR. MESKÓNÉ DR KÁLLÓ ÉVA **59 évesen örökre elköltözött közülünk.**

Harminc évet dolgozott gyermekgyógyászként, 21 évet Kisvárdán a kórházban, kilenc évet körzetben. Rendkívüli egyénisége, kiemelkedő szakmai tevékenysége, lelkiismeretességemindannyiunk számára példaértékű.

Emlékét szeretettel megőrizzük.

Kollégája: Nagy Éva